

GEVOELEN
van Pater
Damianus De Veuster,

PRIESTER VAN DE CONGREGATIE

DER HH. HARTEN

VAN JESUS EN VAN MARIA

(Pious),

de apostel der melaatschen,

gestorven den 15 April 1889,

in het Eiland van Molokaf,

(OCEANIËN.)

Zoo als gij het reeds weet, ben ik zelf sinds lang door de goddelijke Voorzienigheid verkozen geweest als een slachtoffer van die vrezelijke ziekte. Ik hoop dat ik God voor die gunst eeuwig dankbaar zal zijn. Het dankt mij dat die ziekte een weinig mijnen weg tot ons duurbaar Vaderland zal verkorten en vergemakkelijken. Dit verhopende, heb ik deze ziekte aangenomen als mijn bijzonder kruis, hetwelk ik, gelijk Simon de Cijrener, tracht te dragen, de voetslappen van onzen goddelijken Meester navolgende. Ik bid u, help mij door uwe gebeden de sterkte te bekomen om te volharden tot dat ik gelukkig kome tot op den top van den Calvarienberg. *(Brief van Pater Damianus reeds met melaatschheid getroffen; 9 Nov. 1887.)*

God, die almachtig is, weet wat mij het voordeeligste is voor mijne heiligmaking; dat zijne wil geschiede. — Ik zou de gezondheid niet weder willen krijgen, indien mijne genezing de oorzaak was dat ik het eiland moest verlaten en de taak niet volbrengen die ik mij heb opgelegd. *(Woorden van Pater Damianus, reeds met melaatschheid getroffen.)*

Wat is het zoet en aangenaam te sterven kind van de heilige Harten. *(Woorden van den sterfenden Pater.)*

MOEDIGT ANDEREN AAN OM MET ONS TE KOMEN
ARRIBDEN EN BEREIDT ZE OM GOEDE MISSIONNA-
RISSEN TE ZIJN. DE OOGST IS WAARLIJK OVERVLOE-
DIG. *(Groot verlangen van Pater Damianus;
brief van den 23 Aug. 1864.)*

Wordtverkocht tot profijt van het Damian. Gesticht.